

§ 20. Såfremt der ikke i en persons bo er tilstrækkelige midler til at dække udgifterne ved hans begravelse, er den kommune, hvor han ved dødsfaldet havde forsørgelsessted, forpligtet til at afholde rimelige udgifter herved og kan da forlange boet udlagt for begravelsesomkostningerne.

§ 21. Der kan ydes hjælp i anledning af trang, der opstår som følge af ødelæggelse eller rømning af beboelseslejligheder, fabrikanlæg m. v. på grund af krigsmæssige begivenheder. Der vil herunder kunne ydes hjælp til fortsættelse af lejemål af lejlighed eller butik, til afdrag på gæld stiftet til erhvervelse af genstande til pågældendes husførelse eller til erhvervsmæssig brug samt til betaling af underholdsbidrag, der ikke kan udbetales forskudsvis af det offentlige, alt i det omfang, i hvilket det skønnes, at pågældende ville have afholdt disse udgifter, hvis han ikke var blevet ramt af de krigsmæssige begivenheder. Der vil endvidere uanset bestemmelsen i § 17, stk. 1, kunne ydes rejsehjælp til en anden kommune til beboere af ødelagte eller rømmede lejligheder, når de pågældende kan skaffe sig ophold i vedkommende anden kommune.

Stk. 2. Til personer, der oppebærer folke- eller invalidepension, kan der til ekstraordinære formål, som alene er begrundet i den indtrådte krigsmæssige begivenhed, ydes supplerende hjælp efter reglerne i stk. 1.

Stk. 3. Hjælp, der ydes en person, alene fordi han er blevet arbejdsløs som følge af ødelæggelse eller rømning af arbejdspladsen, der er bevirket af en krigsmæssig begivenhed, kan kun udbetales i 3 måneder efter vedkommende begivenheds indtræden.

Hjælp til enker og enlige mødre.

§ 22. Til enker kan der i indtil 13 uger efter ægtefællens død ydes en overgangshjælp til underhold og til hjemmets opretholdelse, herunder til fortsættelse af lejemål af lejlighed og til afdrag på gæld stiftet til erhvervelse af genstande til husførelsen, alt i det omfang det skønnes, at familien normalt ville have kunnet afholde disse udgifter. Der kan endvidere, når ægtefællen alene eller ved hustruens hjælp har drevet en mindre erhvervsvirksomhed, ydes enken hjælp til fortsættelse heraf, såfremt det

skønnes, at hun vil være i stand til at videreføre virksomheden på egen hånd. Hjælpen vil i ganske særlige tilfælde, når pågældende på grund af sygdom eller af andre utilregnelige årsager ikke har været i stand til at skaffe sig arbejde, eller når fortsat ydelse af hjælp skønnes af afgørende betydning for fortsættelse af en mindre erhvervsvirksomhed, kunne ydes i indtil $\frac{1}{2}$ år efter ægtefællens død. Til enker, der er gravide ved ægtefællens død, vil hjælp efter foranstående regler kunne ydes i indtil $\frac{1}{2}$ år efter fødslen.

Stk. 2. Når det skønnes rimeligt, kan der ydes overgangshjælp efter reglerne i stk. 1 til kvinder med børn under 18 år, som bliver skilt uden forudgående separation. Det samme gælder i ganske særlige tilfælde ved separation.

Stk. 3. Det er en forudsætning for ydelse af hjælp efter stk. 1 og 2, at de forpligtelser, til hvis opfyldelse hjælpen søges, ikke er påtaget med henblik på at opnå hjælp fra det offentlige.

Stk. 4. Til kvinder, der bliver enker efter det fyldte 50. år, og til enlige mødre med børn under 18 år kan der, når pågældende ikke — eller ikke længere — opfylder betingelserne for at modtage overgangshjælp i henhold til stk. 1, og når pågældende på grund af nedsat erhvervsevne, deltagelse i en uddannelse eller børnenes pasning ikke er i stand til at påtage sig arbejde i normalt omfang, ydes underholdshjælp i et omfang svarende til, hvad der i almindelighed vil kunne ydes som hjælp efter de i § 9, stk. 2, angivne retningslinjer. Til enlige mødre, der har oppebåret sådan hjælp indtil et barns fyldte 18. år, og som på dette tidspunkt er fyldt 45 år, vil hjælpen under i øvrigt tilsvarende betingelser kunne fortsættes. Når hjælpen ydes til kvinder, der er beskæftiget med nedsat arbejdstid, vil der ved beregningen af hjælpens størrelse kunne ses bort fra indtil halvdelen af den pågældendes arbejdsindtægt.

Stk. 5. Til enker og enlige mødre med børn under 18 år kan der endvidere om fornødent ydes hjælp, herunder løbende underholdshjælp efter reglerne i stk. 4, til dækning af særlige udgifter, der er nødvendige til en efter forholdene rimelig uddannelse, som kan forventes bedre at sætte pågældende i stand til at forsørge sig selv og eventuelle børn.